

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Vazební věznice Praha – Ruzyně**, se sídlem Staré náměstí 3, Praha 6, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2018, č. j. 10 A 153/2018 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá změny v záhlaví uvedeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým městský soud odmítl jeho návrh na vydání předběžného opatření, kterým by uložil žalované povinnost zdržet se při výkonu své funkce všech dehonestujících a diskriminačních výroků, které snižují důstojnost žalobce, a to počínaje dnem vyhlášení předběžného opatření.

[2] Kasační stížnost proti usnesení městského soudu, kterým byl odmítnut návrh na vydání předběžného opatření, není přípustná. Podle § 104 odst. 3 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Typově se bude jednat o rozhodnutí učiněná soudem v průběhu řízení, jejichž účelem je pouze prozatímně upravit poměry účastníků řízení. Dle dikce § 38 odst. 1 s. ř. s. je takovým procesním institutem i předběžné opatření. Rozhodnutí o předběžném opatření slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků do doby, než se tyto poměry změní nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).

[3] Z uvedených citací ustanovení soudního řádu správního je zjevné, že předběžné opatření v žádném případě nemůže působit déle, než do nabytí právní moci meritorního rozhodnutí, případně do okamžiku pravomocného zastavení řízení na základě usnesení soudu. Dočasná povaha usnesení o zamítnutí, resp. odmítnutí návrhu na předběžné opatření ve věci je tedy nepochybná. Tento právní závěr Nejvyšší správní soud zastává konzistentně ve své judikatuře (viz blíže rozsudek ze dne 16. 5. 2018, č. j. 1 As 94/2018 - 28, ze dne 6. 3. 2014, č. j. 10 As 4/2014 - 19, nebo ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 Ads 52/2007 - 145).

[4] Soud proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s].

[5] Soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť je-li v době podání návrhu zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o podaném návrhu a že tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, není úkolem soudu toto řízení dále vést a rozhodovat např. o žádosti navrhovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce dle § 35 odst. 9 s. ř. s., ale naopak řízení bez dalšího ukončit tím, že bude příslušný návrh dle § 46 s. ř. s. odmítnut (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, č. 1741/2009 Sb. NSS).

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu